

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Verbo Dei Libri Tres

Helm, Heinrich

Coloniae, 1560

VD16 H 1736

Monachatus ubi fundatus sit in sacris literis. Caput. XIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30114

Aliqui prophetae & sancti signis non caruerunt.

Caput. XVIII.

A Rvius alio ariete, omnia vincentem veritatem (sed frustra) impugnant magistri mendaces vt suae fucinae praetexant impietati: Dicunt enim: Prophetae multi à Deo missi sunt, multi item praedicatores sancti, qui nullo miraculo, quod legimus in sacris literis, vel historijs fide dignis, doctrinam suam confirmauerunt: nec expressum testi-
3. Esd. 4. monium legationis suae ex scripturis adferre possunt, Amos, Michas, Abacuk, Malachias, Lucas, Barnabas, Titus, Timotheus, & caeteri. Ad quod respondemus: Primum, quod Christi facta & documenta non sunt omnia scripta, ergo nihil mirum, si pauca vel nulla de eximijs virtutibus & miraculis multorum sanctorum sunt neglecta. Sufficit discipulis, quod sunt sicut magister eorum: Quid de undecim apostolorum doctrina & miraculis in actis apostolicis est digestum Petri pauca: Pauli multa opera bona in eis digesta sunt: de alijs ferme nihil. Et quis tam perfrecta frontis, aut tam obstinata mentis est, qui negare velit eos multos saluos fecisse sua diuina doctrina, inculpata vita, eademque confirmasse sequentibus signis: quando haec difertis verbis attulit euangelista Marcus?
Ioan. 21.
Matt. 10.
Ioan. 15.
1. Cor. 9.
Rom. 16.
Matt. 12.
1. Tim. 2.
Rom. 1.
Rom. 12.
1. Cor. 12.
Epe. 5.

Monachus ubi fundatus sit in sacris literis.

Caput. XIX.

A Impudens autem mendacium est, quod perfrecta fronte de malo cordis sui thesauro proferunt: Minores & inferioris gradus praedicatorum, suae legationis nullum in scripturis sacris habere testimoniū. Apostolus & doctor gentium in fide & veritate: istis fidei subuersoribus, mente corruptis & veritatem Dei in mendacium commutantibus respondet, dicens: Vos estis corpus Christi, & membra de membro eius & iterum membra sumus corporis Christi, de carne eius & de ossibus eius. Et quosdam quidem posuit. Quosdam dicit, non omnes.

omnes (in ecclesia enim malignantium iudeorum nul-
lus ordo, sed omnia commixta sunt & confusa) Deus in-
quã in ecclesia iustorum quosdã posuit. Primò quidẽ aposto-
los, secundò prophetas, tertio doctores. Deinde virtutes,
exinde gratias curationũ, opitulationes, gubernationes,
grati & linguarũ, interpretationes sermonũ. Ergo minores
& inferioris gradus (vt sunt monachi) suum titulũ, nepe,
opitulationũ in apostolo habent. Quod vel ex inscitia vel
malicia nõ pudet ipsos magistros mendaces negare. Sed vl-
tra non proficient aduersarij veritatis. In sapientia enim il-
lorum & affectata malicia est omnibus iã manifesta & no-
tior propediem fiet: Hic multa de industria transeo.

Vita prædicatoris, potius quàm signa sunt, contuenda.

Caput X X.

Dico insuq, quod in prædicatore veritatis, magis vita
& cõuersatio docetis attédenda sunt, & fructus doctri-
næ quã signa & prodigia: Hinc Christus ait de seipso: Si mi-
hi siue verbis meis nõ creditis, operibus credite quę facio
in nomine patris mei. Illa em̃ testimoniũ perhibet de me.
Quod non tam de miraculis eius, quã de operibus suis bo-
nis, accipi debet. Hoc ipsum apostolus inculcat vbiq;: Nẽ-
pe, quod sancte, iuste & sine querela credentibus adfuit.
Si verò Balaam obtrudis & Cai pham, quos prophetasse B-
nullus ignorat, quorum nihilominus neuter sancte vixit
aut signa fecit. Respondeo: Quamuis neuter eorum spiritũ
sanctum habuit vt inhabitatorem, habuerũt nihilominus
spiritũ sanctum vt linguarum suarum motorem. Et quã-
uis vitæ fuerũt & cõuersationis iniquę, nihilominus doctri-
na eorũ bona: sancta & pia erat, & cũ lege dñi p oĩa cõcor-
dabat eo modo quo illo tẽpore ab electis Dei prædicabatur.
Ideo doctrinã eorũ recipimus, quę fuit à spiritu sancto, &
illos dimittimus in suis sceleribus viuorum ac mortuorũ
iudican-